

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullón

STUDIUL 6

Lucrarea lui Petru

In aceasta saptamana vom vorbi din nou de lucrarea lui Petru. De la capitolul 6 pana la capitolul 9 din Faptele Apostolilor, Luca spune povestea lui Saul din Tars. Saptamana trecuta am incheiat studiul nostru cand Saul s-a intors la Ierusalim si fratii au fost foarte suspiciosi deoarece nu credeau in convertirea lui. Dar Barnaba l-a ajutat. Dupa acest lucru Pavel s-a intors la Cezarea si de acolo a plecat la Tars, orasul lui natal. Fapte 9:31 spune:

„Biserica se bucura de pace in toata Iudeea, Galileea si Samaria, se intarea sufleteste si umbla in frica Domnului; si cu ajutorul Duhului Sfânt se inmultea.”

In acest text gasim secretul pentru o crestere sanatoasa a bisericii. In primul rand cresterea numerica era rezultatul lucrarii Duhului Sfânt. In al doilea rand bisericile erau intarite si umblau in frica de Domnul. Aceasta ne duce cu gandul la apostolat, care nu este altceva decat sa mergi cu Isus si sa inveti de la El. Daca dorim o crestere sanatoasa a bisericii de azi nu putem uita acesti doi factori: lucrarea Duhului Sfânt si umblarea cu Isus intr-o experienta zilnica de comunicare prin rugaciune, studiul bibliei si marturisire.

Dar sa continuam cu studiul nostru. Vedem in versetele care urmeaza doua evenimente protagonizate de Petru, care s-au intamplat la Lida si Iope. In Lida, Petru a gasit un om pe nume Enea, care era olog de opt ani. Fapte 9:34 spune:

„ Enea”, i-a zis Petru, „Isus Hristos te vindeca; scoala-te si fa-ti patul!” Si Enea s-a sculat indat.

Daca ne uitam bine putem observa ca aceasta vindecare este asemanatoare cu o alta pe care a facut-o Domnul Isus cu ologul care zacea langa scaldatoarea din Betezda. Doar ca in cazul lui Isus, chiar El da ordinul, El este vindecatorul. Dar Petru spune: *„Isus Hristos te vindeca.”* Acest lucru inseamna ca atunci cand ai fost convertit cu adevarat sti care iti este locul. Tu nu esti nimic altceva decat un simplu instrument, o unealta in mainile lui Dumnezeu. Tu nu esti protagonistul. Isus este Cel care face acele lucruri minunate pe care le putem vedea atunci cand predicam Evanghelia.

In acele zile cand s-a intamplat minunea aceasta, la 16 kilometrii distanta de Lida se gasea cetatea Iope, unde traia o crestina extraordinara, numita Tabita. Fapte 9:36 spune:

„ In Iope era o ucenica numita Tabita, nume care in talmacire se zice Dorca. Ea facea o multime de fapte bune si milostenii.”

Vedem ca aceasta femeie facea *„ o multime de fapte bune”*. Era deci o buna crestina si o femeie cu o inima generoasa pentru cei in nevoi si in special pentru vaduve. In cultura acelor timpuri vaduvele erau femei parasite. Tabita iesea cu mult din sfera teologiei Evangheliei si intra in partea practica a mesajului. Cand se uitau la Tabita, celelalte femei vedeau un exemplu viu al unei ucenice a lui Hristos. Si acea ucenica era definita de doua cuvinte: credinta si dragoste. Asa traiesc ucenicii lui Hristos. Cei care merg cu El intr-o experienta zilnica de invatare, nu pot ramane doar la partea teoretica. Ei trebuie sa practice dragostea, nu numai s-o predice. Si Tabita murise, deoarece atat timp cat traим pe acest pamant moartea atinge pe toti, chiar si pe slujitorii lui Dumnezeu. Dar fratii din Iope au chemat pe Petru care era in Lida. Odata ajuns acolo el a facut minunea de a o invia pe Tabita.

Intrebarea pe care putem sa ne-o punem este: de ce in acele vremuri se faceau atatea minuni si azi nu se mai fac? Pentru un motiv foarte simplu. Biserica era in formare si Dumnezeu stia ca lumea avea nevoie sa vada puterea lui Hristos ca sa le atraga atentia. Rezultatul acelor

minuni era ca multi se converteau si biserica se inmultea. Eu am incredintarea ca si in ultimele zile, asa cum spune promisiunea din Ioel 2, chiar si tinerii vor avea viziuni, batranii vor visa vise si prin biserici se vor face minuni. S-au facut la inceput pentru ca biserica abia se infiintase si se vor face la sfarsit pentru ca biserica sa poata termina misiunea ei.

Partea a doua. Aici vom vedea ce s-a intamplat in casa unui om numit Corneliu. Corneliu era un centurion roman care slujea in armata tarii sale si traia in Cezareea, o cetate la aproximativ 40 de kilometri de Iope. In Iope, Petru inviase pe Tabita si statea acolo in casa unui om numit Simon tabacarul. Fapte 10:1,2 descriu pe Corneliu asa:

„ In Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutas din ceata de ostasi numita „Italiana”. Omul acesta era cucernic si temator de Dumnezeu, impreuna cu toata casa lui. El facea multe milostenii norodului si se ruga totdeauna lui Dumnezeu.”

Corneliu nu era iudeu, nu era crestin, dar era un om temator de Dumnezeu si traia Evanghelia practica, chiar fara sa-L cunoasca pe Isus. Dar Dumnezeu are un plan pentru fiecare viata si avea un plan si pentru el. Asa ca, in timp ce el se ruga, Dumnezeu i-a dat o viziune. Lucrurile marete ale lui Dumnezeu, se intampla numai atunci cand poporul Sau sta in rugaciune. Ingerul Domnului i-a spus lui Corneliu sa trimita dupa Petru, care era in Iope. Uita-te cum sunt lucrarile lui Dumnezeu! Petru, care si el se ruga, a primit o viziune in care se cobora din cer o fata de masa mare, pe care erau tot felul de animale necurate si primeste ordinul divin:

„ Petre, scoala-te, taie si mananca!”

Acum, Petru cunostea cuvantul lui Dumnezeu si stia ca exista doua feluri de animale: cele curate, care se puteau manca si cele necurate care nu se puteau manca. De aceea ordinul i s-a parut ciudat si a spus Domnului ca nu poate face asa ceva. Dar Domnul a raspuns:

„ Si glasul i-a zis iarasi a doua oara: „Ce a curatat Dumnezeu, sa nu numesti spurcat.” (Fapte 10:15)

Acest ordin s-a repetat de trei ori.

Sunt multi crestini care iau acest text ca referinta pentru a afirma ca se pot manaca tot felul de animale, dar capitoul 10 din Fapte nu vorbeste despre animalele care se pot manca. Aici se vorbeste despre discriminarea pe care o faceau iudeii cu persoanele care nu erau taiate imprejur. Pentru iudei, niciunul dintre neamuri nu putea fi mantuit. Chiar si iudeii crestini, continuau sa creada ca noul crestin trebuia sa se taie imprejur. Textul este clar. Cand Petru a acceptat invitatia oamnelor trimisi de Corneliu si a plecat la Cezareea, i-a spus centurionului asa:

„ Stiti, le-a zis el, ca nu este ingaduit de Lege unui iudeu sa se insoteasca impreuna cu unul de alt neam sau sa vina la el; dar Dumnezeu mi-a aratat sa nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat.” (Fapte 10:28)

Cu aceasta declaratie iti dai seama ca nu vorbea despre alimentatie ci despre prejudecatile pe care le aveau evreii, in privinta Neamurilor pe care ei le numeau „necurate”. Cand Dumnezeu a spus: *„ Ce a curatit Dumnezeu, sa nu numesti spurcat”*, nu se referea la carne ci la Neamuri.

Partea a treia. Aici vom vorbi despre darul Duhului. Sa citim Fapte 10: 44,45 :

„ Pe cand rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborat Duhul Sfânt peste toti cei ce ascultau cuvantul. Toti credinciosii taiati imprejur care venisera cu Petru au ramas uimiti cand au vazut ca darul Duhului Sfânt s-a varsat si peste Neamuri.”

Ca sa intelegem acest text si mirarea iudeilor crestini taiati imprejur, trebuie sa intelegem contextul. In Vechiul Testament este dat mesajul ca Dumnezeu a ridicat pe poporul Israel ca sa faca din ei o binecuvantare pentru lumea din acele timpuri. Totul a inceput cand, Dumnezeu a chemat pe Avraam si a spus in Geneza 12: 1-3 :

„Domnul zisese lui Avraam: „Iesi din tara ta, din rudenia ta si din casa tatalui tau si vino in tara pe care ti-o voi arata. Voi face din tine un neam mare si te voi binecuvanta; iti voi face un neam mare si vei fi o binecuvantare. Voi binecuvanta pe cei ce te vor binecuvanta si voi blestema pe cei ce te vor blestema; si toate familiile pamantului vor fi binecuvantate in tine.”

Acest lucru ne demonstreaza ca Israel era poporul prin intermediul caruia tot pamantul trebuia sa cunoasca pe Dumnezeu. Dar Israel s-a concentrat pe sine insusi, a devenit un popor egoist si au beneficiat doar ei de mesajul biblic. Ei nu si-au indeplinit misiunea la care fusesera chemati. Atunci a venit tragedia si natiunea a fost inrobata, dar Dumnezeu le-a permis un Mesia eliberator. Din nefericire, cand Domnul Isus a venit ei nu L-au primit. Atunci Dumnezeu a inceput sa ridice un Israel spiritual cu toti cei care au acceptat pe Isus. Ioan 1: 11, 12 spune:

„A venit la ai Sai si ai Sai nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit adica celor ce cred in Numele Lui, Le-a dat dreptul sa se faca copii ai lui Dumnezeu.”

Multi iudei au acceptat pe Hristos, dar ei nu au putut sa renunte in mintea lor la ideea ca poporul lui Israel ca natiune incetase sa mai fie poporul lui Dumnezeu si ca Neamurile care au acceptat pe Isus au devenit parte din poporul Lui. Iudeii nu intelegeau acest lucru. De aceea iudeii crestini cereau tuturor celor care doreau sa fie crestini, sa se taie imprejur. Asa ca, atunci cand au vazut Duhul Sfânt coborandu-se peste Neamuri, au ramas inmarmuriti. Dar venise timpul ca ei sa inteleaga aceste lucruri chiar daca era dureros. Nu a fost usor cand fratii din Ierusalim au aflat de ceea ce se intamplase in Cezareea. De aceea ei au criticat pe Petru. El insa le-a spus toate cele intamplate cu Corneliu si a terminat zicand:

„Deci daca Dumnezeu le-a dat acelasi dar ca si noua, care am crezut in Isus Hristos, cine eram eu sa ma impotrivesc lui Dumnezeu?” Dupa ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slavit pe Dumnezeu si au zis: „Dumnezeu a dat deci si Neamurilor pocainta, ca sa aiba viata.” (Fapte 11: 17,18)

Iti dai seama cum putin cate putin, cu suferinta, poporul lui Israel a inceput sa inteleaga ca nu numai ei erau poporul lui Dumnezeu, ci si toti aceia care au acceptat pe Domnul Isus, indiferent de provenienta lor.

Partea a patra. Aici vom studia ce s-a intamplat in biserica din Antiohia unde pentru prima data urmasilor lui Hristos li s-a dat numele de crestini. In capitolul 11 de la versetul 19 inainte, Luca intrerupe relatarea misiunii lui Petru pentru a povesti ce s-a intamplat dupa uciderea lui Stefan. Crestinii fusesera imprastiati in diferite locuri si unii dintre ei au ajuns in Antiohia predicand Neamurilor Evanghelia. Antiohia din Siria era al treilea oras al Imperiului Roman ca marime si ca importanta. In Antiohia s-a ridicat prima biserica care avea sa joace un rol important in raspandirea evangheliei. Apostolii din Ierusalim au aflat ce se intampla acolo si au trimis pe Barnaba. Biserica crestea si se inmultea si cand a venit Barnaba a ramas uimit de ceea ce Dumnezeu facea acolo. Atunci Barnaba a facut un lucru cu consecinte enorme: s-a dus la Tars unde era Pavel si l-a adus in Antiohia unde au petrecut un an predicand. In momentul in care au auzit ca fratii din Ierusalim erau victime ale foametei ce exzista in toata Iudeea, ucenicii din Antiohia au strans daruri si le-au trimis acolo prin Barnaba si Pavel. Da! Acei frati din Antiohia erau crestini! Asa au inceput sa-i numeasca paganii de acolo, deoarece nu stiau ce alt nume sa le dea. I-au numit crestini, pentru ca acei oameni urmau pe Hristos. Lucrau ca El, vorbeau ca El si il imitau. Asa ca de atunci, poporul lui Dumnezeu a ramas cu numele de crestin. Fratii din Antiohia nu s-au numit pe ei insisi crestini, ci numele li s-a pus de catre altii. Sa fi crestin este un lucru foarte serios, este un nume care trebuie purtat cu mandrie. Numele de crestin trebui sa fie ca o pecete pe mormantul nostru in ziua in care ne vom odihni. Dar crestin este totodata titlul cel mai acuzator pe care il avem. Sau mergem pe urmele lui Hristos, sau tradam propriul nostru nume. Dumnezeu sa ne ajute sa fim buni crestini!

Ajungand la finalul acestui studiu sa vorbim putin si de persecutia crestinilor. Fapte 12: 1-

3 spune:

„*Cam in aceiasi vreme, imparatul Irod a pus mainile pe unii din biserica pentru ca sa-i chinuiasca; si a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Cand a vazut ca lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mana si pe Petru. - erau zilele praznicului Azimelor-*”

Acest text descrie o perioada de persecutie initiata de regele Irod Agripa. Cineva a spus ca sangele martirilor a fost samanta bisericii, si este un fapt demonstrat. Cand s-a inmultit persecutia, biserica a crescut si Cuvantul lui Dumnezeu s-a extins. Eu nu stiu de ce, dar pana astazi, biserica creste in momentele de criza, de durere si de lacrimi. Aceasta persecutie a inceput sub domnia lui Irod Agripa 1, nepot al lui Irod cel mare, regele care a incercat sa-L omoare pe Isus atunci cand a dat ordinul de ucidere a tuturor pruncilor in Betleem. Daca a existat vreodata vreo familie care a fost in dusmanie impotriva lui Dumnezeu, aceasta a fost familia lui Irod. Tata, fiu, nepot, toti au persecutat pe Isus si pe crestini. Din ceea ce cunoastem, nici macar un singur membru al acestei familii nu s-a convertit la crestinism.

Pana aici persecutia bisericii a fost dusa la indeplinire de liderii religiosi, in special saduchei. Dar mai departe, persecutia a continuat din ordinul guvernului. Poate ca Irod a facut acest lucru pentru a castiga favoarea unor oameni cu influenta. Nu stiu. Ceea ce stiu este ca Irod a inceput sa persecute pe unii din biserica. Dar a fost o persecutie brutala iar Iacov a devenit unul dintre martiri. Totusi Petru a fost salvat intr-un mod miraculos. Gasim aici un exemplu al vointei suverane al lui Dumnezeu, care de multe ori este de neinteles pentru noi. Suntem sigur ca multi s-au intrebat: de ce Dumnezeu a permis ca unul din lideri, Iacov, sa moara si Petru sa scape? De ce a lasat ca acest lucru sa se intample? Si azi isi pun foarte multi aceiasi intrebare. Raspunsul este ca aceasta a fost vointa lui Dumnezeu. El si astazi actioneaza la fel. De aceea tu nu poti intelege misterele divine. Trebuie doar sa sti ca Dumnezeu nu greseste niciodata. Si intr-o buna zi, vom avea o intreaga eternitate ca sa intelegem, de ce pe acest pamant Dumnezeu, in aparenta, nu a fost drept cu noi. In aparenta. Dar Dumnezeu te iubeste si chiar daca in viata ta se intampla lucruri pe care nu le poti intelege El este la carma vietii tale.

Dumnezeu sa te binecuvinteze din belsug!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com